

ת"פ 7939/02/15 - מדינת ישראל נגד ארתור ידגורוב

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 7939-02-15 מדינת ישראל נ' ידגורוב(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

ארתור ידגורוב (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד אורית מנצ'יקובסקי

ב"כ הנאשם: עו"ד שמשון וייס

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
ב. **ניסיון תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 יחד עם סעיף 25 לחוק.
ג. **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק.
2. בנוסף הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בת"פ 13-04-35839 (להלן: "התיק המצורף") בעבירת **תקיפה סתם**, סעיף 379 לחוק.
3. על פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק העיקרי, אורה (להלן: "מתלוננת 1") ואביטל (להלן: "מתלוננת 2") הינן אחיותיו של הנאשם. ביום 2.2.15, שהו הנאשם והמתלוננות בבית בו התגוררו המתלוננת והנאשם. באותו מועד **בעט הנאשם בשולחן הסלון והפיל כוס זכוכית, קנקן זכוכית, מלחייה ופלפלייה שהיו על השולחן**. כתוצאה מכך, **נשברו הכוס והקנקן**. בסמוך למתואר יצאה מתלוננת 2 מתוך חדר האמבטיה והנאשם **דחף אותה בפניה והפילה לרצפה**. מתלוננת 1 סייע למתלוננת 2 לקום מהרצפה ומתלוננת 2 נכנסה לחדר כדי להתלבש. באותן נסיבות נכנס הנאשם לחדר, **משך בשערה של מתלוננת 2, היכה מכות אגרופ בחזה והיכה אותה בפניה. מתלוננת 1 ניסתה לסייע למתלוננת 2, אולם בתגובה רץ הנאשם לעברה של מתלוננת 1 בכוונה להכותה, אך היא נמלטה מהבית לתחנת המשטרה. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלוננת 2 סימנים אדומים על פניה**.
4. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק המצורף, בתאריך 28.5.12 יצא המתלונן ממעלית הבניין בו מתגורר סבו של הנאשם. אז שעה שברך המתלונן את הנאשם לשלום, **ירק הנאשם על**

גבו של המתלונן. המתלונן שאל את הנאשם מדוע עשה כן, ואז **אחז הנאשם בחולצתו של המתלונן, ניסה לנגוח בו באמצעות ראשו והכה בצלעותיו של המתלונן באמצעות אגרופיו.**

סיכום חוות דעת ועדת אבחון

5. על פי חוות דעת ועדת האבחון לפי חוק הסעד (טיפול במפגרים) תשכ"ט - 1969 מיום 4.3.10, אשר הוגשה על ידי ההגנה, הנאשם חרש ואילם ונראה כי אינו מבין כראוי את שפת הסימנים. מתוצאות ההסתכלות והאבחונים עולה כי הנאשם אינו מפגר בשכלו. בזמן הוועדה והבדיקה הפסיכולוגית בלט קושי חריף בוויסות רגשי שיתכן וקשור גם למגבלות התקשורת שלו (חירש אילם). השילוב בין כוחות אגו דלים לויסות ותסכול הנובע מקשיי תקשורת מביאים אותו לתגובות רגשיות קיצוניות. המסקנה של הוועדה הינה כי לנאשם סף תסכול וגירוי נמוכים ושיפוט חברתי לקוי. הגורמים להתנהגות חברתית לא מסתגלת. הנאשם זקוק למסגרת שיקומית מוגנת עם גבולות ברורים ועקביים המתייחסים גם למגבלותיו הרגשיות והתקשורתיות.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד שלי היאט ומיכל בן דוד, הנאשם יליד 1978 לחובתו עבר פלילי בתחום האלימות. הנאשם ריצה מאסרים משמעותיים וכן עומדים לחובתו שני מאסרים על תנאי. בתיקים הקודמים שלו נטען כי מעשיו נבעו נקשיי תקשורת וכי הדברים לא יחזרו על עצמם. למרבה הצער אכן מדובר בנאשם הסובל מקשיים, עם זאת הנאשם ממשיך ומבצע עבירות אלימות, בעיקר כלפי בני משפחתו. יש לשקול את ההגנה על שלום הציבור ולהרחיק את הנאשם מהחברה. לקיחת האחריות של הנאשם נראית כנעשית לצורך הדיונים בלבד. הנאשם אינו יכול להמשיך ולהסתתר מאחורי מגבולותיו הפיזיות. מתחם הענישה בגין כל עבירת תקיפה הינה בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר. במקרה דנן יש ריבוי עבירות וכן עבר פלילי ומאסרים על תנאי. על כן עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר של 12 חודשים וכן להפעיל עונשי המאסר על תנאי במצטבר לעונש זה, לצד מאסר על תנאי.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שמשון וייס, אין המדובר בנאשם רצידיביסט אשר אינו נרתע ממאסרים ומסוכן לציבור, אלא מדובר בנאשם אשר נולד בארץ נכר למשפחה ממעמד סוציו - אקונומי נמוך מאוד. הנאשם סובל ממגבלות תקשורת קשה ביותר, אשר גורמת גם לסף תסכול נמוך. הנאשם אינו מכיר במגבלה ממנה הוא סובל. שפת הסימנים שלו דלה ביותר, הוא אינו נמצא בקהילה של אנשים הסובלים מאותן מגבלות אלא בסביבת אנשים שומעים, הוא אינו מבין אותם ונמצא בחוסר אונים מתמיד. הדבר בא לידי ביטוי בהתפרצויות זעם שהוא בדרך כלל מוציא בבית ולא בחוץ. אמנם לחובתו גם שתי הרשעות באלימות כלפי זרים, אולם רוב העבירות בוצעו כלפי בני המשפחה המלווים אותו ומבינים את מצוקתו. כל גורמי הטיפול שהיו מעורבים במקרה תמימי דעים כי הוא זקוק למסגרת טיפולית. נעשו ניסיונות רבים לאתר מסגרת כאמור, אולם ללא הצלחה. מדובר באוזלת יד של הרשויות אשר אינן מצליחות למצוא לו מסגרת מתאימה ובינתיים נמצא הנאשם במעצר. הנאשם סובל במהלך שהותו במאסר, הן מפגיעה מצד אסירים אחרים והן מחוסר הבנה של הסוהרים. יש להתחשב בנסיבות אלו בקביעת מתחם העונש. בנוסף, המעשים המתוארים בכתבי אישום אינם ברף העליון, לא נגרמו חבלות באף אחד משני התיקים. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו. על כן עתרו ב"כ הנאשם לחפוף את המאסרים על תנאי לעונש שיינתן בתיק זה וכן להסתפק בעונש המינימלי האפשרי.

דין

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבותיה; בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - שיקום או הגנה על הציבור; בשלב השלישי יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.
9. כתבי האישום מתארים כל אחד מהם אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע **מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהאירועים.**

קביעת מתחם העונש ההולם

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
11. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הזכות לשלמות גופו ורכושו של אדם.
12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן בתיק העיקרי** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני, הנאשם בעט בשולחן הסלון וכתוצאה מכך נשברו כוס וקנקן. בהמשך, משיצאה מתלוננת 2 מתוך חדר האמבטיה, הנאשם דחף אותה בפניה והפילה לרצפה. לאחר מכן נכנס אחריה לחדר, משך בשערותיה, היכה מכות אגרופ בחזה והיכה אותה בפניה וגרם לה לסימנים אדומים בפניה. משניסתה מתלוננת 1 לסייע רץ הנאשם לעברה בכוונה להכותה, אך היא נמלטה מהבית לתחנת המשטרה. מידת הפגיעה בערך המוגן בתיק המצורף הינו ברף נמוך עד בינוני, הנאשם ירק על גבו של המתלונן שעה שיצא ממעלית הבניין וברך אותו לשלום. ובהמשך אחז בחולצתו של המתלונן, ניסה לנגוח בו באמצעות ראשו והכה בצלעותיו של המתלונן באמצעות אגרופיו.
13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:
- א. בעפ"ג (מח' י-ם) 10208-12-12 **תמר נ' מדינת ישראל** (13.2.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בשני כתבי אישום בביצוע עבירת תקיפה סתם, ונדון ל-4 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, כך שסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. בכתב האישום הראשון, הנאשם גידף את חברתו, ירק לעברה וניסה לסטור לה. בכתב האישום השני, הנאשם סטר לחברתו, המתלוננת, מספר פעמים.
- ב. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 53794-06-13 **מימון נ' מדינת ישראל** (15.9.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם, כאשר גידף את המתלונן והכהו באמצעות צינור פלסטיק. הנאשם נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.
- ג. בת"פ (ב"ש) 33580-06-13 **מדינת ישראל נ' מנגסטו** (1.7.13), הורשע בביצוע עבירת תקיפה, ונדון למאסר בפועל למשך 3 חודשים. הנאשם, שהגיע למרכז הקליטה, תקף את המתלונן, שהיה מתנדב במרכז הקליטה.
- ד. בת"פ (נת') 4328-06-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.6.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירה

- של תקיפה, כאשר תפס בגרונה של סבתו כתגובה על כך שביקשה ממנו להפסיק לעשן, ונדון למאסר בפועל למשך 3 חודשים.
- ה. בת"פ (נת') 18385-01-13 **מדינת ישראל נ' לוי** (30.12.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפה, כאשר בעט בקטין אשר הגיע סמוך לחנות אותה הוא מנהל, ונדון למאסר מותנה.
- ו. בת"פ (ק"ג) 26853-07-13 **מדינת ישראל נ' סבח** (12.12.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפה, כאשר סטר למתלונן בפניו, והוטל עליו עונש מאסר מותנה.
- ז. בת"פ (ק"ג) 41989-09-12 **מדינת ישראל נ' באיץ** (11.12.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה, כאשר תקף את אביו, המתלונן, בכך שחטף מידיו את מכשיר הטלפון, הכה אותו בראשו, החזיק בגרונה והחל לחנוק אותו. על הנאשם הוטל מאסר מותנה.
14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:
- א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; הנאשם נהג באלימות כלפי המתלוננות בתיק העיקרי, וכלפי המתלונן בתיק המצורף. מעשיו היו עלולים לגרום לפגיעות במתלוננים.
- ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; בתיק העיקרי נגרמו למתלוננת 2 סימנים אדומים בפניה וכן נשברו כלי זכוכית שהיו מונחים על השולחן.
- ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; ברקע לביצוע העבירות מוגבלות של הנאשם, אשר הינו חרש ואילם ואף אינו שולט בשפת הסימנים, אשר גורמת לו לתסכול רב ולסף גירוי נמוך המביאים אותו לתגובות רגשיות קיצוניות.
15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** באשר לתיק העיקרי הינו החל ממאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר. באשר לתיק המצורף **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 4 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.
16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:
- א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; הנאשם יליד 1978, חרש ואילם ואף אינו שולט בשפת הסימנים. כפי שטען ב"כ הנאשם, הנאשם סובל במהלך שהותו במעצר הן מפגיעה מצד אסירים אחרים והן מחוסר הבנה של סוהרים. אין ספק כי עונש מאסר יהיה קשה עבורו מאוד.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו.
- ג. **נסיבות חיים קשות שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה**; כאמור לעיל, הנאשם סובל ממגבלה פיזית משמעותית ובעקבותיה גם מבעיות תקשורת. הנאשם אינו מכיר בבעיותיו ומתקשה במציאת מסגרת טיפולית. העובדה כי הוא מתנהל בחברה אותה הוא מתקשה להבין מביאה להתפרצויות זעם נוכח תסכול וחוסר אונים.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, תקיפת שוטר, חבלה כשעברין מזוין, תגרה במקום ציבורי, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד. כמו כן ריצה הנאשם שתי תקופות מאסר מאחורי סורג ובריח (האחת למשך 9 חודשים והשניה למשך 10 חודשים). בנוסף תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי של 5 חודשים. יצוין כי הצדדים טענו אף לקיומו של מאסר על תנאי נוסף של 4 חודשים, ואולם תנאי זה הופעל בגזר דין קודם ומכאן שאינו בר הפעלה.

18. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב למצבו של הנאשם אשר מוביל אותו פעם אחר פעם לבצע עבירות אלימות נגד בני משפחתו ונגד אחרים.

19. עוד יש ליתן את הדעת כי הנאשם כבר שוהה במעצר תקופה של מעל חצי שנה וכי מוגבלותו מקשה עליו עד מאוד את השהייה מאחורי סורג ובריח.

20. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר לצד הפעלת המאסר על תנאי במצטבר.

סוף דבר

21. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **4 חודשי מאסר בפועל** שמנינם מיום מעצרו 2.2.15.

הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים אשר הוטל בת"פ 28863-07-12 **מדינת ישראל נ' יגורוב** (4.11.12) במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה. **כך שסה"כ ירצה הנאשם עונש מאסר של 9 חודשים שמנינם החל מיום מעצרו.**

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר על עבירה של אלימות פיזית כלפי אדם.

בשולי הדברים מן הראוי שגורמי הרווחה יפעלו במטרה למצוא לנאשם מסגרת אשר תתאים לצרכיו.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר הדין לרשויות הרווחה בעיריית רמלה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, בנוכחות הצדדים.